

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in vefayıyla ihtilaflar başlamıştır. Fakat ihtilaflar meşvere ederek, meseleleri Kitab ve sünnete dayandırarak çözülmüştür.

İlk ihtilaf: *Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem vefat etti mi, etmedi mi?*

Bazıları O'nun ölmediğini zannetti, Allahu teâlâ onu göğe kaldırdı (İsa aleyhisselam gibi), ilerde geri gelecek dediler.

Hazreti Ömer (radiyellahu anhu) hiddetlenerek -Kim Muhammed öldü derse kafasını uçururum- diyerek helati ruhiyyesini açıkladı.

Hazreti Ebu Bekir Sıddık (radiyellahu anhu), gayet sakin bir şekilde gelip Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i alnından öptü, dışarı çıkarak insanlara hitap etti: **“Muhakkak sen ölüsün, onlarda ölülerdir.”** [\[1\]](#)

Ayeti kerimesini okudu ve “Kim Muhammed'e ibadet ediyorsa bilsin ki Muhammed ölmüştür. Kim Muhammed'in Rabbine ibadet ediyorsa, bilsinki O diridir, ölmez.” Böylece ashabı kiram yatıştı, sanki bu ayeti hiç duymamışlardı.

İkinci ihtilaf: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in defnedileceği yer hakkındadır. Mekkel

iler, O'nun Mekke'ye götürülmesini istediler; zira orda doğdu ve kiblesi orasıdır, orda peygamber oldu, nesli ordandır, ceddi İsmail aleyhisselamın kabri ordadır, dediler.

Medineliler de medinede defninde ısrar etti, zira buraya hicret etmiştir, burda yaşamıştır, dediler.

Bazıları da Kudüs'e nakledilmesini söyledi. Zira İbrahim aleyhisselamın kabri ordadır, dediler.

Bu ihtilaf ta, Ebu Bekir Sıddık'ın (radiyellahu anhu), şu hadisi şerifi rivayetiyle bitti: **“Muhakkak nebiler, nerde vefat ederlerse oraya defnedilir.”**

[\[2\]](#)

Aişe validemiz (radiyellahu anhâ) da, buna benzer bir rivayetle Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yatağının olduğu mevziya defnedileceğini beyan etmiştir. Böylece Medine'deki hücrelerine defnedilmiştir. Şimdi üzerinde yeşil kubbesi mevcuttur. Allahu teâlâ şefaatlerine cümlemizi nail eylesin.

Üçüncü ihtilaf: İmamet hakkındadır. Ensarı kiram, Sa'd bin Ubade el Huzeî'ye biat etmek istedi. Kureyş, imamların ancak Kureyş'ten olacağını söyledi. Sonra “İmamlar Kureyş'tendir” hadisi şerifi rivayet edilerek bu ihtilaf Ebu Bekir'e (radiyellahu anhu) beyatla son buldu.

Dördüncü ihtilaf: Fedek arazisi ve mirası Nebi hakkındadır. Bu hususta Ebu Bekir (radiyellahu anhu) nun hükmüne razı oldular. “Peygamberler varis olunmaz.” Hadisi şerifini rivayet ederek, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den kalan malların hazineye (beytul mal) devredilmesine karar verildi.

Beşinci ihtilaf: Zekat vermeyenler hakkındadır. Bazı kabileler Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vefatını fırsat bilip baş kaldırdılar ve zekat vermeyeceklerini ilan ettiler. Onlarla

savaşılmasına ve itaat altına alınmalarına karar verildi.

Altıncı ihtilaf: Hazreti Ömer'i (radiyellahu anhu) yerine halife bırakmakta oldu. Ebu Bekir radiyellahu anhu, kendi yerine halife olarak Hazreti Ömeri takdim etti. Ashabı kiram, bize sert ve katı birini bıraktın deyince, Hazreti Ebu Bekir (radiyellahu anhu), Şayet Rabbim bana kyamet gününde sorarsa, şöyle derim: Onların üzerine en hayırlılarını görevli tayin ettim. Böylece hepsi kabullendiler.

Yedinci ihtilaf: Hazreti Ömer'in vefatı anında emirlik işini halletmeleri için tayin ettiği altı kişilik şuranın ihtilafıdır. Sonunda hepsi Hazreti Osman'ın (radiyellahu anhu) hilafeti üzere ittifak ettiler.

Sekizinci ihtilaf: Hazreti Ali'nin hilafeti zamanındaki kargaşalıklardır. Hazreti Osman'ın katillerinin bulunamaması ve kisasın gecikmesinden dolayı, hazreti Osman'ın akraba tarafı bazı ashab ile (Talha ve Zübeyir gibileri. Allahu teâlâ hepsinden razı olsun) halifeye baş kaldırdılar.

Hazreti Ömer (radiyellahu anhu) in şehit edilmesiyle atılan fitne tohumu, son iki halife döneminde daha da derinleşerek işin mezheb ayrılığına dönüşmesine vardı. Artık ihtilaflar ümmetin zararına olmaya dönüştü. Hariciler, kaderiyye, mutezile ve şianın ihtilafları ümmeti sarstı. Pek çok kimseyi şehit ettiler.

Yukarki ihtilafların ilk yedi tanesinde görüldüğü gibi ümmet, bir noktada ittifak ederek birliği muhafaza etmişler, dinin aslına sadık kalarak tek ümmet halinde yaşamışlardır. Daha sonraları, ashabın son dönemlerinde ortaya çıkan mezheb ihtilafları, ehli sünneti bölmüş ve ümmet birliğini dağıtmıştır. Şimdiye kadar devam eden bu ihtilafların ana temeli, sünnetten ve hak halifeden ayrılma, nefsin hevasına tabi olmaktır.

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: “**Benden sonra kim yaşarsa, yakında çok ihtilaflar görecektir. Sünnetime ve raşit halifelerimin sünnetine yapışınız, onu azı dışınızla ısırın. İşlerin uydurmalarından sakınınız, zira dinde her bir ihdas/icad edilen şey bid’attır, her bid’at dalâlettir.**” [\[3\]](#)

Yol, açıktır bellidir. Sıratı müstekimden ayrılanlar, kendi görüşlerine tabi olan heva ehlidir. Bunların verdiği zarar, hem kendilerine hem islam ümmetinedir. Bu yüzden islam alemi, 1,5 milyardan fazla nufusa sahip olduğu halde, ehli küfrün karşısında aciz ve perişan haledir.

Bu yanlış gidişin çaresi, ehli sünnet kaynaklarına (Kitab, sünnet, icma, kıyas) bağlı, takva ve cihad ehli, samimi, kanaatkâr, mücahid kimseleri yetiştirmek ve işi ehline vermekle mümkündür.

“İş, ehli olmayana verilince, kıyameti bekle” [\[4\]](#) buyurulmuştur.

Bid’at ehlinin amellerinin kabul olmayacağına dair hadisi şerif de hatırlatırız:

Huzeyfe’den (radiyellahu anhu) rivayetle, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: **“Allahu teâlâ bid’at sahibinin orucunu, namazını, haccını, umresini, cihadını, tasarrufunu, adaletini kabul etmez. Kıl hamurdan çıktığı gibi islamdan, çıkar.”**

[\[5\]](#)

Bu kısa malumata binaen deriz ki, şu an islam aleminin yeniden sünnete dönmekten, islami ilimleri Allah için ihya edip sünneti tatbik etmekten başka çıkış yolu yoktur. bu sebebler her –ehli sünnetim- diyene kulak asmıyoruz, sözünü kaale almıyoruz. Ayinesi iştir kişinin lafına bakılmaz. İş yaptığı zannedilenlerin işleri, Allahu teâlâ katından makbul olmayınca, bizim değer vermemiz, beğenip desteklememiz ne işe yarar. **“Çalışmış yorulmuş, sıcak ateşe girecek”**

ayetin tehdidine düçar olmaktan başka bir işe yaramaz.

Mevla teala, bütün işlerimizi kabule layık eylesin, dünya ve ahiret saadeti nasib eylesin. Selamlar.

Ashabı kiramın, ihtilaflarında tutumları nasıl oldu?

Yazar Ali Kara

Perşembe, 07 Ağustos 2008 07:53 - Son Güncelleme Perşembe, 07 Ağustos 2008 09:26

[1] Zümer: 30

[2] Tirmizi, cenazeler bahsi, 1018

[3] Ebu Davud-Tirmizi

[4] Buhari.

[5] İbni Mace- Terğib-Terhib/ 85